

תקן חשבונאות מספר 22 (מעודכן 2017), מכשירים פיננסיים: גילוי והצגה

מחלקה מקצועית - ספטמבר 2017

רקע

תקן חשבונאות 22 מכשירים פיננסיים: גילוי והצגה, כפי שפורסם במקור ע"י המוסד הישראלי לתקינה בחשבונאות (להלן - "המוסד לתקינה") בשנת 2005 (להלן - "תקן 22 (2005)" או "התקן"), התבסס על תקן חשבונאות בינלאומי 32, מכשירים פיננסיים: גילוי והצגה (2003) (להלן - "IAS 32"). התקן קבע את כללי ההצגה של מכשירים פיננסיים והגילוי הנאות הנדרש בגינם ביישום כללי חשבונאות מקובלים בישראל (Israeli GAAP). התקן לא דן בכללי ההכרה והמדידה למכשירים פיננסיים.

מטרת התקן הינה שיפור הבנת המשמעות של מכשירים פיננסיים למצב הכספי של ישות, הביצועים ותזרימי המזומנים שלה בקרב משתמשי הדוחות הכספיים.

התקן נדרש ביישום על ידי ישויות בהתייחס לכלל הסוגים של מכשירים פיננסיים למעט מכשירים פיננסיים מוגדרים [כגון זכויות בחברות מוחזקות המטופלות על בסיס שיטת השווי המאזני (אך נגזרים המתייחסים לישויות כאמור וכן לחברות בנות ולחברות בשליטה משותפת כן כפופים לתחולתו); זכויות ומחויבויות של מעסיקים בהתאם לתוכניות הטבה לעובדים; חוזי ביטוח; מכשירים פיננסיים, חוזים ומחויבויות בהתאם לעסקאות תשלום מבוסס מניות הכפופים לתקן חשבונאות מספר 24, תשלום מבוסס מניות (למעט חריגים מוגדרים)].

התקן כולל דרישות להצגת מכשירים פיננסיים וקובע את המידע שיש לתת לו גילוי בגינם. דרישות ההצגה מתייחסות לסיווג של מכשירים פיננסיים מנקודת מבטו של המנפיק, כנכסים פיננסיים כהתחייבויות פיננסיות או כמכשירים הוניים, לסיווג של ריבית, דיבידנדים, הפסדים ורווחים הקשורים להם ולנסיבות שבהן יש לקזז נכסים פיננסיים והתחייבויות פיננסיות. התקן דורש גילוי של מידע אודות גורמים המשפיעים על הסכום, העיתוי והוודאות של תזרימי המזומנים העתידיים של ישות, הקשורים למכשירים פיננסיים, ולמדיניות החשבונאית שיושמה ביחס למכשירים אלו. כמו כן, התקן דורש גילוי מידע על המהות וההיקף של השימוש שהישות עושה במכשירים פיננסיים (קרי, כמנפיקה או כמחזיקה), המטרות העסקיות שאותן הם משרתים, הסיכונים המתייחסים אליהם ומדיניות ההנהלה לבקרת הסיכונים הללו.

בחודש אפריל 2017 פרסם המוסד לתקינה עדכון לתקן חשבונאות מספר 22, מכשירים פיננסיים: גילוי והצגה (להלן - "תקן 22 (מעודכן 2017)" או "התקן המעודכן"). התקן המעודכן פורסם, בין היתר, כמענה לסוגיה שהתעוררה בעקבות פרסום תקן חשבונאות מספר 37, ישויות השקעה, אשר דורש כי ישויות השקעה ימדדו את כל השקעותיהן בשווי הוגן כאשר השינויים בשווי ההוגן ייזקפו לרווח או הפסד. הסוגיה האמורה נעוצה בכך שישויות השקעה רבות (דוגמת קרנות הון סיכון), תוכננו כך שבתום תקופה מוגדרת (בד"כ 7-10 שנים)

יתבצע פירוק שלהן ויידרש באופן מנדטורי פירעון של הזכויות שהנפיקו למשקיעים בהן (זכויות אלו מכונות לעתים - 'מכשירים בני מוכר') - היבט אשר בהתאם לעקרונות תקן 22 (2005) היה מביא לכך שזכויות אלו תסווגנה כהתחייבות, בעוד שבמהותן הן מהוות הון עצמי. לאור האמור החליטה הוועדה המקצועית של המוסד לתקינה בדבר פרסום התקן המעודכן אשר נועד לשפר את רלוונטיות הדוחות הכספיים של ישויות אשר אין להן הון עצמי כהגדרתו בתקן 22 (2005), לפני עדכנו כאמור, וזאת על ידי קביעה שבתנאים מסוימים זכויות אלה יסווגו כהון עצמי ולא כהתחייבות. תיקון זה עולה בקנה אחד עם התקינה הבינלאומית במתכונתה הנוכחית (תיקון מקביל נערך ל- IAS 32 בשנת 2008).

להלן תמצית של עיקרי קביעות תקן 22 (2005):

- המנפיק של מכשיר פיננסי לא נגזר נדרש לבחון את תנאי המכשיר הפיננסי, על מנת לקבוע האם הוא כולל גם רכיב התחייבות וגם רכיב הוני. רכיבים אלו יסווגו בנפרד כהתחייבויות פיננסיות, נכסים פיננסיים או מכשירים הוניים, בהתאם למהות ההסדר החוזי וההגדרות של התחייבות פיננסית, נכס פיננסי ומכשיר הוני. מכשיר פיננסי, אשר יוצר התחייבות פיננסית של הישות, וכן מעניק למחזיק במכשיר זכות להמירו במכשיר הוני של הישות מהווה **מכשיר מורכב** אשר נדרש להפרידו כאמור למרכיביו. התקן בחר בשיטת השארית לפיצול המכשיר הפיננסי המורכב - המנפיק נדרש תחילה לקבוע את הערך בספרים של רכיב ההתחייבות על ידי מדידת השווי ההוגן של התחייבות דומה, שאין לה רכיב הוני וערך הספרים של המכשיר ההוני, נקבע לאחר מכן כשייר (קרי, על ידי חיסור השווי ההוגן של ההתחייבות הפיננסית מהשווי ההוגן של המכשיר הפיננסי המורכב בכללותו).
- התקן הרחיב את ההגדרה של התחייבות פיננסית וקבע כי התחייבות פיננסית כוללת, בין היתר, מכשיר לא נגזר, אשר לפיו הישות מחויבת או עשויה להיות מחויבת למסור מספר משתנה של מכשיריה הונוניים. בהתאם לעיקרון זה נדרש לסווג כהתחייבות פיננסית **תקבולים על חשבון מניות**, שבהתאם לתנאיהם לא נקבע מספר המכשירים הונוניים שיונפקו בגינם (ראה להלן שינוי במסגרת תקן 22 (מעודכן 2017) בהקשר להגדרת התחייבות פיננסית).
- בגרסתו המקורית דרש התקן כי כתבי אופציה, שתוספת המימוש שלהם צמודה למדד המחירים לצרכן או צמודה למטבע חוץ וכן רכיב ההמרה של התחייבויות הניתנות להמרה (דוגמת אגרות חוב להמרה) שמחיר ההמרה שלהן נקוב בסכומים צמודי מדד מחירים לצרכן או בסכומים צמודי מטבע חוץ יסווגו כהתחייבויות פיננסיות. יחד עם זאת, התקן האמור קבע בשעתו, **הוראות מעבר** לפיהן, לתקופה מוגדרת ומוגבלת (ממועד תחילת התקן האמור ועד יום 31 בדצמבר 2007, קרי, טרם המעבר ליישום מחייב של IFRS בחברות הכפופות לחוק ני"ע) תוספת מימוש או מחיר המרה צמודים כאמור ייחשבו כסכומים קבועים ובשל כך לא יידרש סיווג של המכשירים הפיננסיים המתייחסים כהתחייבות פיננסית. בשנת 2009 פרסם המוסד לתקינה את תקן חשבונאות מספר 31, **תיקון תקן חשבונאות 22, מכשירים פיננסיים: גילוי והצגה** (להלן - "תקן 31") אשר הותיר את הוראות המעבר בתוקף ולפיכך תוספת המימוש של כתבי אופציה הנקובה בסכומים הצמודים למדד המחירים לצרכן או למטבע חוץ וכן מחיר ההמרה של התחייבות הניתנת להמרה הנקובות בסכומים צמודי מדד המחירים לצרכן או למטבע חוץ ייחשבו כסכומים קבועים. כמו כן, נקבע בתקן 31 כי מחיר מימוש מדורג וקבוע מראש של כתבי אופציה ומחיר המרה מדורג וקבוע של התחייבויות הניתנות להמרה ייחשבו כסכומים קבועים לצורך הגדרת התחייבות פיננסית (ובשל כך, מכשירים הנושאים תנאים כאמור יסווגו כמכשירים הוניים).
- המנפיק של מספר סוגים של מכשירים פיננסיים **בחבילה** (מניות, אגרות חוב וכתבי אופציה) יפצל את השווי ההוגן של החבילה בעת ההכרה הראשונית לסוגי המכשירים הפיננסיים השונים המרכיבים את החבילה, לפי שווים ההוגן (גישה המכונה 'שווי ההוגן היחסי'). לאחר פיצול החבילה למכשירים הפיננסיים המרכיבים אותה, על הישות לפצל את המכשירים הפיננסיים **המורכבים** שבחבילה בהתאם להוראות התקן (קרי, בהתאם לשיטת השארית כנזכר לעיל). ראה להלן שינוי במסגרת תקן 22 (מעודכן 2017) באשר לטיפול החשבונאי בהתייחס להנפקת חבילה.
- עלויות עסקה הן עלויות תוספתיות, שניתן לייחסן במישרין לעסקה ולולא הייתה העסקה מתבצעת ניתן היה להימנע מהן. עלויות בגין עסקה הונית מטופלות כהפחתה מההון העצמי ועלויות עסקה בגין התחייבות פיננסית מופחתות מההתחייבות הפיננסית ומובאות בחשבון בחישוב שיעור הריבית האפקטיבי. עלויות עסקה, הקשורות להנפקה של מכשיר פיננסי מורכב, מוקצות לרכיב ההוני ולרכיב ההתחייבות שלו באופן יחסי להקצאת התקבולים.

- בעת פדיון מוקדם או רכישה חזרה של מכשיר בר המרה לפני מועד הפדיון, יש להקצות את התמורה ששולמה וכל עלויות עסקה, בגין הרכישה חזרה או הפדיון המוקדם, לרכיב ההתחייבות ולרכיב ההוני של המכשיר במועד העסקה. סכום הרווח או ההפסד המתייחס לרכיב ההתחייבות יוכר בדוח רווח והפסד וסכום התמורה המתייחס לרכיב ההוני יוכר בהון העצמי.
- עלות רכישה חזרה של מכשירים הוניים תופחת מההון העצמי ("מניות אוצר"). לא יוכר רווח או הפסד בעקבות הרכישה, המכירה, ההנפקה או הביטול של המכשירים הוניים של הישות עצמה ברווח או בהפסד.
- ריבית, דיבידנדים, הפסדים ורווחים הקשורים למכשיר פיננסי, או לרכיב, המהווה התחייבות פיננסית, יוכרו ברווח או בהפסד כהוצאה או כהכנסה. חלוקות (distributions) למחזיקים במכשיר הוני יחויבו על ידי הישות ישירות להון העצמי (נטו ממס).
- נכס פיננסי והתחייבות פיננסית יקוזזו ויוצג בגינם סכום נטו במאזן אם, ורק אם, לישות קיימת בהווה (currently) זכות משפטית ניתנת לאכיפה לקזז את הסכומים שהוכרו, וכן כוונה לסלק את הנכס וההתחייבות על בסיס נטו או לממש את הנכס ולסלק את ההתחייבות בו-זמנית.
- דרישות גילוי - הגילויים הנדרשים בהתאם לתקן נועדו לספק מידע על מנת לסייע למשתמשים בדוחות כספיים בהערכת היקף הסיכון הקשור למכשירים פיננסיים. בהקשר זה, התקן מתייחס לארבעה סוגי סיכון כדלקמן:
 - סיכון שוק (Market risk) - סיכון זה כולל שלושה סוגי סיכון (סיכון מטבע, סיכון שווי הוגן בגין שיעור ריבית וסיכון מחיר).
 - סיכון אשראי (Credit risk) - הסיכון שצד אחד למכשיר פיננסי לא יעמוד בביצוע המחויבות ויגרם לצד האחר הפסד כספי.
 - סיכון נזילות (Liquidity risk) - הסיכון שישות תיתקל בקשיים בהשגת מימון כדי לעמוד במחויבויות, המתייחסות למכשירים פיננסיים. סיכון נזילות עלול גם להתהוות כתוצאה מחוסר יכולת למכור במהירות נכס פיננסי בתמורה קרובה לשווי ההוגן.
 - סיכון תזרים מזומנים בגין שיעור ריבית (Cash flow interest rate risk) - הסיכון של תנודות בסכום תזרימי המזומנים העתידיים של מכשיר פיננסי, כתוצאה משינויים בשיעורי ריבית שוק.
- תקן 22 (2005) כולל דרישות גילוי רחבות הכוללות, בין היתר, את הפרטים הבאים (ראה להלן התייחסות **לצמצום** אשר חל במסגרת תקן 22 (מעודכן 2017) באשר לדרישות הגילוי):
 - מטרות ומדיניות ניהול סיכונים פיננסיים, לרבות מדיניות הגידור לכל סוג עיקרי של עסקה חזויה, שלגביה נעשה שימוש בחשבונאות גידור;
 - המדיניות החשבונאית והשיטות שאומצו, לרבות הקריטריונים להכרה ובסיס המדידה שיושם;
 - מידע לגבי היקף המכשירים הפיננסיים ותנאיהם (כגון הערך הנקוב/סכום קרן, מועד פירעון, אופציות לפירעון מוקדם, אופציות להמרה, סכום ומועד פירעון הקרן, שיעור ריבית, בטחונות, המטבע בו יבוצעו התשלומים או תקבולים, ואמות מידה פיננסיות);
 - סיכון שיעור ריבית - מועד פירעון או מועד קביעה מחדש של הריבית, לפי המוקדם ושיעור הריבית האפקטיבי של המכשיר;
 - סיכון אשראי - הסכום שמייצג את החשיפה המרבית לסיכון אשראי בתאריך המאזן (מבלי להביא בחשבון את השווי ההוגן של בטחונות כלשהם) וריכוזים משמעותיים של סיכון אשראי;
 - שווי הוגן - השווי ההוגן של כל קבוצה של נכסים פיננסיים והתחייבויות פיננסיות בהשוואה לערכם בספרים. כמו כן, נדרש גילוי לפרטים בדבר השיטות וההנחות המשמעותיות שיושמו בקביעת השווי ההוגן של נכסים פיננסיים והתחייבויות פיננסיות; מידת ההסתמכות, בקביעת השווי ההוגן של מכשירים פיננסיים על מחירים מצוטטים בשוק פעיל או על טכניקות הערכה; מידת השימוש, בטכניקות הערכה, המבוססות על הנחות, שאינן נתמכות במחירי שוק נצפים בקביעת השווי ההוגן; סך סכום השינוי בשווי ההוגן הנאמד תוך שימוש בטכניקת הערכה שהוכר ברווח או בהפסד במהלך התקופה;
 - כאשר השקעות במכשירים הוניים לא מצוטטים או נגזרים הקשורים למכשירים הוניים כאלו נמדדים בעלות בהתאם לכללי חשבונאות מקבילים, כיוון שהשווי ההוגן שלהם לא ניתן למדידה באופן מהימן, יש לתת גילוי לעובדה זו יחד עם תיאור המכשירים הפיננסיים, ערכם

בספרים, הסבר מדוע השווי ההוגן אינו ניתן למדידה באופן מהימן ואם ניתן, הטווח של אומדנים, שבו נמצא בסבירות גבוהה השווי ההוגן;

- דרישות הגילוי בתקן חלות על זכויות המטופלות בהתאם לגילוי דעת 33, *הטיפול החשבונאי וכללי הדיווח לגבי ניירות ערך הרשומים למסחר בבורסה לניירות ערך ותעודות השתתפות בקרנות השקעה בנאמנות*, כפי שתוקן על ידי גילוי דעת 44 (נוסף על דרישות הגילוי בפרסומים אלו עצמם). יצוין כי דרישות הגילוי כאמור חלו בעבר גם על אחזקותיהן של קרנות הון סיכון אשר טופלו בהתאם לתקן חשבונאות מספר 1, *אחזקותיהן של קרנות הון סיכון* (להלן - "**תקן 1**"). עם כניסתו לתוקף של תקן חשבונאות 37, *ישויות השקעה*, בוטל תקן 1.

להלן פירוט ההבדלים העיקריים בין תקן 22 (2005) לבין תקן 22 (מעודכן 2017):

▪ **מכשירים פיננסיים בני מוכר¹** - התקן המעודכן מאמץ תיקון ל- IAS 32 אשר פורסם בשנת 2008 ואשר קובע כי מכשירים פיננסיים בני מוכר ומכשירים אשר מטילים על הישות מחויבות להעביר לצד אחר חלק יחסי מהנכסים נטו של הישות **בעת פירוק** אשר מקיימים מספר קריטריונים מוגדרים יסווגו כמכשירים הוניים. קריטריונים אלו מונים, בין היתר, את הבאים: המכשירים הפיננסיים יזכו את המחזיק בהם בחלק יחסי בנכסים נטו של הישות בעת פירוק, המדובר בקבוצת מכשירים פיננסיים שהינה הנחותה מכל הקבוצות האחרות של המכשירים הפיננסיים; מכשירים פיננסיים אלו הינם בעלי מאפיינים זהים (לדוגמה, על כולם להיות בני מוכר ומחיר הרכישה חזרה או פדיון יהיה זהה לכולם); מלבד המחויבות החוזית של המנפיק לרכוש חזרה או לפדות את המכשיר (תמורת מזומן או נכס פיננסי אחר), המכשיר אינו כולל כל מחויבות חוזית נוספת להעביר מזומן או נכס פיננסי ו/או להחליף נכסים פיננסיים או התחייבויות פיננסיות עם ישות אחרת בתנאים פוטנציאליים נחותים לישות; סך תזרימי המזומנים החזויים אשר ניתן לייחס למכשירים הפיננסיים מבוסס במהות על הרווח או הפסד, על השינוי בנכסים נטו שהוכרו או על השינוי בשווי ההוגן של הנכסים נטו של הישות שהוכרו ושלא הוכרו במהלך חיי המכשיר; לישות אין מכשירים אחרים אשר סך תזרימי המזומנים בגינם מבוסס על הרווח או הפסד או השינוי בנכסים נטו שהוכרו או שלא הוכרו; ועוד.

▪ **הגדרת נכס פיננסי והתחייבות פיננסית** - ההגדרות של נכס פיננסי והתחייבות פיננסית בהתאם ל- IAS 32 כוללות גם:
חזרה אשר יסולק או עשוי להיות מסולק במכשיריה הוניים של הישות והוא:
(i) מכשיר **לא נגזר** (a non-derivative), אשר לפיו הישות מחויבת או עשויה להיות מחויבת לקבל מספר משתנה של מכשיריה הוניים; **או**
(ii) מכשיר **נגזר**, אשר יסולק או עשוי להיות מסולק **שלא** בדרך של החלפת סכום קבוע של מזומן או של נכס פיננסי אחר בתמורה למספר קבוע של מכשיריה הוניים של הישות.

גישה זו, מנוגדת למסגרת המושגית לעריכת דוחות כספיים והצגתם (להלן - "**המסגרת המושגית**"), לפיה כאשר ישות אינה נדרשת להקריב משאבים כלכליים לסילוק המחויבות **אין מדובר בהתחייבות** (שכן, בהתאם להגדרת התחייבות במסגרת המושגית כדלקמן: "התחייבות היא מחויבות בהווה של הישות הנובעת מאירועי העבר, אשר **סילוקה עשוי לגרום לתזרים שלילי של משאבים**, הכוללים הטבות כלכליות מהישות). לפיכך, בתקן המעודכן **הושמט** חלק זה של ההגדרה.

כפועל יוצא מהאמור, בהתאם לתקן המעודכן כאשר התחייבות (כגון הלוואה) תסולק אך ורק במניות הישות, בין אם בכמות קבועה ובין אם בכמות משתנה, **ההתחייבות מהווה מכשיר הוני**, היות וסילוקה אינו כרוך בהקרב משאבים. בכך, התקן המעודכן הפך עקבי עם המסגרת המושגית ועם הנהוג בפרקטיקה בישראל (אך מאידך האמור אינו עולה בקנה אחד עם עקרונות תקני דיווח כספי בינלאומיים). לפיכך, הושמטו בתקן המעודכן כלל ההתייחסויות הנוגעות לחלופת סילוק אפשרית של מכשירים פיננסיים באמצעות מכשירים הוניים של הישות (לרבות בדרך של סילוק נטו במניות).

▪ **הנפקת חבילה** - הוראות תקן 22 (2005) בנושא הנפקת חבילה של ניירות נמחקו בתקן המעודכן (לרבות דוגמה בנושא שנכללה בנספח דוגמאות להמחשה בתקן), וזאת מהנימוקים הבאים:

¹ מכשיר בר מוכר (Puttable instrument) הינו מכשיר פיננסי הכולל מחויבות חוזית של המנפיק לרכוש חזרה או לפדות מכשיר זה תמורת מזומן או נכס פיננסי אחר בעת מימוש אופציית מוכר או שהמכשיר מוחזר למנפיק באופן אוטומטי בעת התרחשות אירוע עתידי שאינו ודאי או בעת מוות או פרישה של מחזיק המכשיר.

- (i) IAS 32 עליו מבוסס תקן 22 על גרסאותיו השונות, אינו כולל הוראות בנושא הנפקת חבילה של ניירות ערך.
- (ii) יישום תקני הדיווח הכספי הבינלאומיים היה מביא לטיפול חשבונאי שונה בהנפקת חבילה של ניירות ערך, מזה שמתקבל ביישום תקן 22 (2005)². הוועדה המקצועית של המוסד לתקינה בחשבונאות אינה רואה סיבה לקיומו של פער כאמור בטיפול החשבונאי בין הוראות התקינה החשבונאית בישראל לבין תקני הדיווח הכספי הבינלאומיים.
- (iii) הוראות תקן 22 (2005) לפיצול תמורה בגין מכשיר פיננסי מורכב, לפיהן התמורה מוקצת תחילה לרכיב ההתחייבות הפיננסית (על ידי מדידת השווי ההוגן של התחייבות דומה שאין לה רכיב הוני) והיתרה מיוחסת למכשיר ההוני, מתיישבות עם הוראות תקני הדיווח הכספי הבינלאומיים.
- (iv) הותרת הדרישה הנוכחית בתקן 22 (2005) לפיצול הנפקת חבילה של ניירות ערך על פי השווי ההוגן היחסי של המכשירים הפיננסיים השונים שהונפקו בחבילה, הייתה משיתה על חברות פרטיות הכבדה יתרה, אשר בדרך כלל אינה קיימת בחברות המיישמות את תקני הדיווח הכספי הבינלאומיים. זאת כיוון שפיצול על פי השווי ההוגן היחסי מחייב קביעה וחישוב של השווי ההוגן של כלל המכשירים הפיננסיים הכלולים בחבילה, לרבות המכשירים ההוניים, קושי שמתעצם במיוחד כשמדובר בחברות פרטיות שמכשיריהן ההוניים אינם נסחרים ומצוטטים בשוק פעיל.

משמעות האמור בהקשר להנפקת חבילה הינה מעבר ליישום גישת השארית חלף גישת השווי ההוגן היחסי.

- **גילויים -** בעת פרסום תקן 22 (2005), הן חברות פרטיות והן חברות ציבוריות נדרשו ליישמו. לאור העובדה שבעת עדכון התקן בשנת 2017, רק חברות פרטיות (במידה ולא מיישמות את תקני IFRS) נדרשות ליישמו, בוצעו בתקן תיקונים נוספים **וצומצמו** חלק מדרישות הגילוי. התיקונים שבוצעו כוללים שינויי נוסח, השמטת דרישות גילוי, השמטת סעיפי הסבר שונים או השמטה של סעיפים שאינם רלוונטיים לחברות שאינן מכינות את דוחותיהן הכספיים בהתאם לתקני דיווח כספי בינלאומיים.

הוראות מעבר ומועד תחילה

ישות תיישם את תקן 22 (מעודכן 2017) בדרך של יישום למפרע לתקופות שנתיות המתחילות ביום 1 בינואר 2017 או לאחריו וזאת בהתאם לתקן חשבונאות מספר 35, מדיניות חשבונאית, שינויים באומדנים חשבונאיים וטעויות. יישום מוקדם מותר. התקן המעודכן כולל הוראת מעבר ספציפית ליישום למפרע למקרים בהם מכשירים (או רכיבים של מכשירים) מטילים על ישות מחויבות להעביר לצד אחר חלק יחסי מהנכסים נטו של הישות בעת פירוק.

עם כניסתו לתוקף, מחליף תקן 22 (מעודכן 2017) את תקן 22 (2005), מבטל את תקן חשבונאות מספר 31, *תיקון תקן חשבונאות מספר 22 מכשירים פיננסיים: גילוי והצגה* (שפורסם בשנת 2007) וכן מתקן את סעיף 55 לגילוי דעת מספר 68, *שיטת השווי המאזני* (ביטול דרישת גילוי בתקן 22 (2005)).

לקישור לתקן 22 (מעודכן 2017) כפי שפורסם על ידי המוסד לתקינה בפורמט PDF, לחץ/י כאן.

יובהר כי האמור לעיל אינו בגדר ייעוץ מקצועי ואינו מהווה תחליף לקריאה מעמיקה ומלאה של התקן המעודכן ולבחינת מכלול ההשלכות האפשריות של יישומו. מומלץ כי הישויות שהאמור עשוי להיות רלוונטי להן תיועצנה בגורם מקצועי לבחינת מכלול ההשלכות.

ברכה,

המחלקה המקצועית

² ראה פרסום של המוסד הישראלי לתקינה בחשבונאות מחדש יולי 2007, "הנפקת חבילה של ניירות ערך", הן באופן פיצול הנפקת חבילה של ניירות ערך בהתאם לתקני דיווח כספי בינלאומיים ואשר לפיהם בעת הנפקת חבילה יש לקבוע תחילה את השווי ההוגן של התחייבויות פיננסיות שנמדדות בשווי הוגן דרך רווח או הפסד, לאחר מכן את השווי ההוגן של התחייבויות פיננסיות שנמדדות בשווי הוגן רק בעת ההכרה לראשונה ושארית התמורה מיוחסת לרכיבים הוניים בעוד שבהתאם לתקן 22 (2005), נדרש יישום הגישה המכונה השווי ההוגן היחסי.